

POSUDEK vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení studenta: Bc. Filip Sedlák

Název diplomové práce: *Teologie objetí Miroslava Volfa v kontextu teologie CČSH se zaměřením na otázku eschatologie vedoucí ke křesťansky angažovanému životu*

Vedoucí diplomové práce: Doc. ThDr. Jiří Vogel, Th.D.

V Praze 28. června 2017

Ohnisko diplomové práce Bc. Filipa Sedláka tvoří teologie a eschatologie Miroslava Volfa v kontextu myšlenkového vývoje CČSH. Po vymezení cílů a metod se zaměřuje na eschatologické motivy české reformace. Zjevně mu nejde o detailní propracovanou sondu do této oblasti, (oproti zbytku práce zakládá tuto část z větší části na studii A. Molnára: *Eschatologické naděje české reformace*), spíše o vytvoření jakéhosi předpolí pro poukaz, že eschatologie hraje významnou roli zejména ve zlomových obdobích církevních dějin. Právě na variabilitě reformačních směrů a osobností je možné plasticky zobrazit trvalý význam eschatologie v teologické reflexi.

Druhá kapitola je věnována eschatologickým motivům v CČSH. Sedlák postupuje diachronně, po dvou „teologických generacích“. U každé z nich dokáže organicky spojovat jejich motivy do společné eschatologické perspektivy, přesto nachází mezi jednotlivými představiteli teologie CČSH i zřetelné odlišnosti. Nejvíce prostoru věnuje eschatologii Zdeňka Trtíka, u kterého se vedle vývoje jeho pohledů zaměřuje zejména na závěrečné období jeho teologických reflexí, ve kterých hojně čerpal z Moltmannovy *Teologie naděje*.

Právě v eschatologii Jürgena Moltmanna vidí spojení mezi teologií CČSH a teologickými reflexemi Miroslava Volfa, který se ve svých pracích pokouší originálně rozvíjet řadu Moltmannových motivů. V dalším textu se snaží popsat základní principy a pojmy Volfovy teologie objetí, jež je přístupná i v českém překladu pod titulem *Odmítnout nebo obejmout?* Zaměřuje se zejména na ústřední pojmy: objetí, odmítnutí, osvobození, odpuštění, pohoršení, zapomenutí, smíření či nenásilí, které jsou zdrojem Volfovy eschatologické perspektivy, jíž je věnována poslední část kapitoly.

V závěru se snaží odhalit souvislosti mezi Volfovou teologií a některými prvky teologie CČSH. Nepřímou souvislost nachází zejména mezi sociální teologií F. M. Hníka a již zmíněnou personalistickou teologií Zdeňka Trtíka. V poslední pasáži se snaží pod Volfovým vlivem postihnout, čím by se měla teologie CČSH v nejbližší budoucnosti zabývat.

Přínos diplomové práce F. Sedláka považuji za významný. Sedláková práce se nepohybuje pouze na abstraktní rovině, ale je schopen vidět její konkrétní dopady v teologii a životě církve. Osobně mě inspiroval, abych si Volfovu práci prostudoval. Svoji kritiku k Volfově teologii objetí jsem popsal ve

studii *Naděje i ohrožení plynoucí z formování křesťanské identity*, THR 1/2017. Domnívám se, že Volf může být v mnohém inspirací teologii CČSH, přesto může budit, zejména u starší generace, která má osobní zkušenost se socialistickým režimem, určité podezření. Volfova, podobně jako Moltmannova teologie, bývá kladena do souvislosti s teologiemi osvobození, které v některých případech čerpají svou inspiraci z marxismu a levicových ideologií.

Po obsahové i formální stránce práce splňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení: výborně.